IPOSTAZE ALE TĂCERII ÎN LIMITELE GÂNDIRII CRITICE
POSTURES OF SILENCE WITHIN THE LIMITS OF CRITICAL THINKING

Vlad Rusu
(Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" Iași)

Mulțimea distragerilor specifice perioadei contemporane are un efect bizar. Între prieteni, cunoștințe și nenumăratele persoane care ne înconjoară – mai ales în marile aglomerări urbane –, între televizor, radio și internet, mereu ocupați, mereu surescitați, descoperim, în momentele grele, că experimentăm *singurătatea în mijlocul mulțimii,* acel paradox care ne demonstrează că nu este suficientă existența altcuiva în preajmă (real sau virtual) pentru a ne ajuta să simțim cu adevărat binefăcător prezența sa.

Prea adesea suntem asaltați de persoane (indiferente, de fapt) care urmăresc să ne atragă într-un grup, fără a fi interesate de noi înșine, neapărat, ci de înscrierea noastră în catastifele înșelătoare ale acestui veac, de încolonarea noastră sub un stindard, adăugându-ne unui număr, nu unui mediu social. Iar solitudinea *de facto* devine alienare, îmbolnăvindu-ne de însingurare efectivă și afectivă. De aici apare imposibilitatea adaptării la acest mod toxic de existență, urmată de autodistrugere. Omul trăiește cu intensitate momentele vieții și are impresia că predecesorii săi nu s-au confruntat cu astfel de provocări. „Viața noastră simte deocamdată că are dimensiuni mai mari decât cele din trecut".[1]

Remediul este simplu – deși, poate, ancestral, nu modern: *întoarcerea către Dumnezeu.* Unicul aspect cu adevărat pozitiv al acestei vieți constă în cunoașterea și chemarea Tatălui ceresc atunci când ne este bine, ca și atunci când ne este greu. În această situație, singurătatea în mijlocul mulțimii și singurătatea reală, ambele acute, nu vor mai însemna mare lucru, vor fi reduse ca intensitate căci va fi

[1] José Ortega y Gasset, *Revolta maselor,* Editura Humanitas, București, 2007, p.71

alături de noi Însuși Creatorul și binefăcătorul nostru. Căci, potrivit unei bine aserţiuni biblice: „Căci, acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18:20).

Uneori, dincolo de prezentul dezlănțuit în tăceri zgomotoase, apar lumini printre idei și gânduri printre nori, care ne îndeamnă să nu ne pierdem nădejdea și care ne determină să ne ținem agățați de țelul nostru. Vine un moment, observăm, când pare necesar să îți declari răspicat adeziunea la o idee ori la alta, opusă. Sunt lucruri care ne pot modifica felul de a fi sau pot schimba felul în care suntem percepuți – dar asta nu înseamnă, neapărat, că am devenit, din acel moment, cu adevărat diferiți.

The multitude of distractions specific to the contemporary period has a bizarre effect. Between friends, acquaintances and the countless people who surround us - especially in large urban agglomerations -, between television, radio and the Internet, always busy, always overexcited, we discover, in difficult moments, that we experience loneliness in the middle of the crowd, that paradox that proves to us that it is not enough to have someone else around (real or virtual) to help us feel their presence truly beneficent.

Too often we are assailed by persons (indifferent, in fact) who seek to draw us into a group, not interested in ourselves, necessarily, but in our enrollment in the deceptive castes of this age, in our encampment under a banner, adding ourselves to a number, not a social environment. And de facto solitude becomes alienation, making us sick of effective and affective loneliness. Hence the impossibility of adapting to this toxic way of existence, followed by self-destruction. The man lives the moments of life with intensity and has the impression that his predecessors did not face such challenges. "For now, our life feels bigger than in the past."

The remedy is simple – though perhaps ancestral, not modern: turning to God. The only truly positive aspect of this life is knowing and calling upon our heavenly Father when it is good as well as when it is hard. In this situation, loneliness in the midst of the crowd and real loneliness, both acute, will no longer mean much, they will be reduced in intensity because our Creator and benefactor Himself will be with us. Because, according to a good biblical assertion: "For where two or three are gathered in my name, there am I in the midst of them" (Matthew 18:20).

Sometimes, beyond the present unleashed in noisy silences, lights appear among ideas and thoughts among clouds, urging us not to lose hope and causing us to cling to our goal. There comes a time, we notice, when it seems necessary to openly declare your adherence to one idea or another, opposite. There are things that can change the way we are or change the way we are perceived - but that does not necessarily mean that we have become, from that moment, really different.

Cuvinte cheie: dialog, liniște, singurătate, analiză, scop.

Key words: dialogue, silence, solitude, analysis, purpose.